

Fővárosi Bíróság
Budapest
Markó u. 27.
1055

Ügyszám: 19.P.20582/2007.	
Erkeztet	2007-03-10
PÉLDÁNY:	IV .....
MELLÉKLET:	KÖZELI K .....
FŐLAJSTRÓMSZÁM: 20582/07	
UTÓIRATOK:	

Tisztelt Fővárosi Bíróság!

Alulírott, Dr. Kiss Daisy ügyvéd (Dr. Kiss Daisy és Társa Ügyvédi Iroda, 1137 Budapest, Pozsonyi u. 25. III. 5.) a Társaság a Szabadságjogokért (1084 Budapest Vig u. 28.) felperes által a Magyar Köztársaság Miniszterelnöke (1055 Budapest, Kossuth tér 1-3.) alperes ellen a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságra hozataláról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) 21. § (7) szerinti adatközlésre kötelezés iránt indított perben az alperes képviselőjében eljárva a felperes 2007. február 6. napján benyújtott, az alperes által 2007. február 16. napján kézhez vett keresetlevelére a következő

ellenkérelmet

terjesztem elő a tisztelt Bíróságnak:

Kérem a tisztelt Bíróságot, hogy a felperes keresetét teljes körben utasítsa el, és a felperest marasztalja a perköltségben.

I. A tények

Gyurcsány Ferenc miniszterelnök 2006. október 30-án három önálló felkérő levelet írt alá, amelyekben a Kormány nevében felkérte dr. Ádám Antal ny. alkotmánybíró, egyetemi tanárt, dr. Bán Tamást, az ENSZ Önkényes Letartóztatásokat Vizsgáló Bizottság elnökhelyettesét, és dr. Tölgyessy Péter alkotmányjogászt, hogy

- véleményezze a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény módosítása tervezetét, abból a szempontból, hogy az megfelel-e a hatályos Alkotmánynak, a Magyar Köztársaság nemzetközi emberi jogi kötelezettségeinek, illetve kielégítően szolgálja-e a közügyek szabad és békés megvitatásának érvényesülését;
- alakítsa ki a gyülekezési jognak az alkotmányos jogállamban elfoglalt helyéhez, valamint a szabályozásnál irányadó más elvi és gyakorlati szempontokhoz kapcsolódó véleményét is.

A felkérő levélben utalás történt arra is, hogy a szakértők az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériummal (IRM) kerülnek munkakapcsolatba (1., 2., 3. sz. melléklet).

A felkért szakértők informális beszélgetések folyamán osztották meg széleskörű ismeretanyagukat, véleményüket az IRM munkatársaival. Egy ilyen beszélgetésen (2006. november 20-án) részt vett az ún. Gönczöl-bizottság két tagja, dr. Halmai Gábor és dr. Tóth Judit, aki tájékoztatást adtak a bizottsági munkáról.

- A felperes 2006. december 13-án kelt levelében kérte az alperest, hogy
- tájékoztassa arról, hogy Ádám-Bán-Tölgyessy-Halmi szakértőkből álló „bizottság” javaslata nyomán elkészülő törvénytervezet milyen eljárási rendben, mely szerv és milyen határidővel véleményeztetni, és az illetékes szerv mi módon tesz eleget a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény, illetve az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény ... rendelkezéseinek”;
  - a javaslat szövegét másolatban a TASZ részére juttassa el (4. sz. melléklet).

Az alperes megbízásából a Miniszterelnöki Titkárság Ügyfélkapcsolatok Főosztálya 2007. január 8-án kelt és 2007. január 11-én postára adott levelében tájékoztatta a felperest, hogy a szakértők által kialakított vélemény a Kormány hatáskörébe tartozó döntés megalapozását szolgálja, így az a kérelem előterjesztésekor még nem nyilvános, az adott jogszabállyal érintett társadalmi viszonyok tudományos szintű vizsgálata és elemzése folyik, ennek eredményeként lehet dönteni egyáltalán arról, hogy szükségessé vált-e ténylegesen a kodifikációs munka. A válaszadó egyben tájékoztatta a felperest, hogy mivel kétharmados törvény előkészítéséről van szó, a legszélesebb körű egyeztetés és véleményezés után kerülhet csak sor a szabályozásra, amely a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvényben szabályozott eljárási rendben fog lefolytatódni (5. sz. melléklet).

A Kormány 2007. március 8-i határozattal (6. sz. melléklet) rendelte el a gyülekezési jogról szóló 1989. évi II. törvény módosítására irányuló elképzeléseknek az elkészített szakértői tanulmányokkal, valamint az ún. Gönczöl bizottság álláspontjának vonatkozó részeivel történő egybevetését, e feladat felelőse az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, határideje: 2007. március 28. A Kormányhatározat megjelenés alatt áll. Ezután kezdődik meg az ötpárti egyeztetés.

A felperes 2007. február 6-án terjesztett elő keresetet az alperes ellen, mint adatkezelő szerv ellen, amelyben kérte, hogy a bíróság kötelezze a Magyar Köztársaság Miniszterelnökét az „alperes által a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény vizsgálatára felkért jogi szakértői bizottság (dr. Ádám Antal, dr. Bán Tamás, dr. Halmai Gábor, dr. Tölgyessy Péter) alperes számára elkészített javaslat” mint közérdekű adat kiadására az Avtv. 21. § (7) bekezdése alapján.

II. A felperes által hivatkozott jogcím – és fogalmi elemei

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) felperes által hivatkozott rendelkezése akként rendelkezik, hogy ha a közérdekű adatra vonatkozó kérését nem teljesítik, a kérelmező a bírósághoz fordulhat. A perben a megtagadás jogszerűségét és megalapozottságát az adatot kezelő szerv köteles bizonyítani. A pert a megtagadás közlésétől számított 30 napon belül az ellen a szerv ellen kell megindítani, amely a kért felvilágosítást megtagadta. Ha a bíróság a kérelemnek helyt ad, határozatában az adatkezelő szervet a kért közérdekű adat közlésére kötelezi.

E rendelkezésekből nyilvánvaló, hogy a keresetben megjelölt, a kötelezés alapjául szolgáló törvényi tényállás alábbi elemeinek kell megvalósulnia:

1. lennie kell olyan közérdekű adatnak, amelynek egyéni kérelemre kiadása kötelező,
2. lennie kell a közérdekű adat megismerhetőségét biztosítani kötelezett szervnek vagy személynek, akinek birtokában (adatkezelésében) van az adat, aki
3. nem teljesítette a közérdekű adatra vonatkozó kérését, és

4. e megtagadás jogellenesnek minősül.

A jelen ügyben tehát abban a kérdésben kell állást foglalni, hogy e tényállási elemek az alperes vonatkozásában megvalósultak-e.

1. Van-e kiadandó közérdekű adat?

Közérdekű adat az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől¹.

A felperes a jelen per tárgyát képező közérdekű adatként a következőt jelölte meg: az „alperes által a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény vizsgálatára felkért jogi szakértői bizottság (dr. Ádám Antal, dr. Bán Tamás, dr. Halmai Gábor, dr. Tölgyessy Péter) alperes számára elkészített javaslata”.

Ilyen javaslat (adat) nem létezik, ezért az alperesi álláspont szerint a felperes által indítványozott marasztalás nem kérhető. Nem jött létre a felperes által megjelölt személyekből álló szakértői bizottság, és éppen ezért ilyen szakértői bizottság által készített javaslat sem keletkezhetett.

A Kormány – amennyiben valamilyen kérdés vizsgálatára szakértői bizottságot hoz létre – nyilvánosan közzétett kormányhatározatban rendelkezik a bizottság felállításáról², dönt a bizottság tagjainak köréről, feladatáról³. A bizottság tagjainak kiadott felkérő levélben minderről utalás történik, mint ahogy arról is, hogy a bizottság a működésének rendjét maga állapítja meg.

Mint az átadott okiratokból látszik, a jelen esetben bizottság létrehozásáról a Kormány nem rendelkezett, dr. Ádám Antal, dr. Bán Tamás és dr. Tölgyessy Péter szakértők személyes felkérésére került sor, a felkérés arra vonatkozott, hogy mindhárman önállóan fejtsek ki egyéni (szakmai) véleményüket. A felkért szakértők (sem dr. Halmai Gáborral, sem nélküle) bizottsági formában nem tevékenykedtek, nem dolgoztak ki közös javaslatot, közös (testületi) véleményt (álláspontot) nem terjesztettek elő. Közreműködésük leginkább tanácsadásnak⁴ tekinthető, átadott ismereteik, feltárt álláspontjuk, törvényi védelem alatt állnak, adott természetes személlyel összefüggésbe hozható következtetések, amelyek az eljárás további szakaszában bizalmas alternatíváknak tekinthetők.

Dr. Halmai Gábor valóban tagja volt egy, a Kormány által létrehozott bizottságnak, amelynek azonban nem volt tagja a három felsorolt szakértő, és nem jött létre a három szakértő és az ún. Gönczöl bizottság egy vagy több tagja által közösen megalkotott vélemény (javaslat) sem.

¹ Avtv. 2. § 4. pont

² A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 25. § (1) és (2) bek.

³ Lásd pl. 1097/2006 (X.5.) Korm. határozat, 1098/2006 (X.5.) Korm. határozat és az ún. Gönczöl-bizottságot létrehozó 1105/2006. (XI.6.) Korm. határozat (7. sz. melléklet)

⁴ Tanácskozás, megbeszélés, arra vonatkozó ajánlás, hogy valaki valami tegyen (Magyar Értelmező Kéziszótár, Akadémia Kiadó, 2003. 1032. old.)

Mindezekből látható, hogy

- a) nincs olyan anyag (adat), amelyet a felperes a keresetében megjelölt, és aminek kiadására kérte kötelezni az alperest, így a kereset lehetetlen szolgáltatásra irányul;
- b) a felkért szakértők által átadott ismeret személyes adatnak⁵ minősül, és egyúttal törvényi védelem alatt áll⁶.

2. Az alperes-e az a személy, akinek birtokában (adatkezelésében) van a felperes által megjelölt adat, s ezért az alperes-e az a személy, aki a közérdekű adat megismerhetőségét biztosítani köteles?

2.1. A felperes által megjelölt alperes

A felperes alperesként a Magyar Köztársaság miniszterelnökét, tehát Gyurcsány Ferencet jelölte meg, egyúttal hivatkozva arra, hogy „az alperes perbeli jogképessége az Avtv. 21. § (4) bekezdésén⁷ alapul”. Gyurcsány Ferenc természetes személy, a kormány tagja, állami vezetői szolgálati jogviszonyban áll, tehát perbeli jogképessége a Pp. 48. §-án alapul⁸, vele kapcsolatban az egyébként anyagi jogi jogképességgel nem rendelkező személyre utalás jogilag hibás.

2.2. Az adatkezelő-e a kért adat vonatkozásában az alperes?

Az Avtv. 21. § (3) bekezdése szerint a pert az ellen a szerv ellen kell megindítani, amely a kért felvilágosítást megtagadta. Tehát az alperesség igazolásához szükséges, hogy a bepereltet terhelje olyan adatkiadási kötelezettség, aminek teljesítését jogellenesen tagadta meg.

Hogy kit terhel adatkiadási kötelezettség, az az Avtv. 20. §-ából vezethető le, eszerint a tájékoztatási kötelezettségnek az *adatkezelő* köteles eleget tenni.

Az Avtv. rendelkezései szerint *adatkezelő*: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely az adatkezelés célját meghatározza, az adatkezelésre (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az általa megbízott adatfeldolgozóval végrehajtatja⁹. Az adatkezelés az Avtv. interpretációjában: az alkalmazott eljárástól függetlenül az adatokon végzett *bármely művelet vagy a műveletek összessége*, így például azok gyűjtése, felvétele, rögzítése, rendszerezése, tárolása, megváltoztatása, felhasználása, továbbítása, nyilvánosságra hozatala, összehangolása vagy összekapcsolása, zárolása, törlése és megsemmisítése, valamint az adatok további felhasználásának megakadályozása. Adatkezelésnek számít a

⁵ Avtv. 2. § 1. pont *személyes adat*: bármely meghatározott (azonosított vagy azonosítható) természetes személlyel (a továbbiakban: érintett) kapcsolatba hozható adat, az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés. A személyes adat az adatkezelés során mindaddig megőrzi e minőségét, amíg kapcsolata az érintettel helyreállítható.

⁶ A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk) 86. § (3) (4) bek., 87. §.

⁷ A hivatkozott jogszabályhely szerint „a perben fél lehet az is, akinek egyébként nincs perbeli jogképessége.”

⁸ A perben fél lehet, akit az anyagi jogi szabályok szerint jogok illethetnek és kötelezettségek terhelhetnek. Természetes személy az élve születés feltételével fogamzásától haláláig jogképes, tehát perbeli jogképességgel is rendelkezik [Ptk. – 8. § (1) bek., 9. §].

⁹ Avtv. 2. § 8. pont

fénykép-, hang- vagy képfelvétel készítése, valamint a személy azonosítására alkalmas fizikai jellemzők (pl. ujj- vagy tenyérnyomat, DNS-minta, iriszkép) rögzítése is¹⁰.

A jelen ügyben csatolt iratokból megállapítható, hogy

- a) a felperes által megjelölt adat nem létezik, tehát értelemszerűen birtokosa (adatkezelője) sincs,
- b) egyébként dr. Ádám Antal, dr. Bán Tamás és dr. Tölgyessy Péter ismereteiket az IRM munkatársainak adták át, szakmai álláspontjukat az IRM munkatársaival közölték, abból a célból, hogy azok beépüljenek a döntés-előkészítő munkába.

A Kormányhoz a jogszabály-előkészítés folyamatában törvényjavaslat a megfelelő előkészítés után kerül előterjesztésre¹¹, az előterjesztés indokolásában kerülnek feldolgozásra a szakértői vélemények, háttéranyagok, háttér tanulmányok¹². Az előterjesztés tervezetének közigazgatási egyeztetésre bocsátásáról – egyebek mellett a jogi, szakmai, pénzügyi feltételek meglétének előzetes vizsgálatával – az előterjesztő javaslata alapján a Miniszterelnöki Hivatalban szervezett, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter, a miniszterelnököt helyettesítő miniszter, az igazságügyi és rendészeti miniszter, valamint a pénzügyminiszter által kijelölt vezetők közül álló munkacsoport dönt (szakmapolitikai egyeztetés)¹³. A szakmapolitikai egyeztetést követi a közigazgatási egyeztetés, illetve a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (JAT) 27. § szerinti egyeztetés a társadalmi, érdekképviselői szervekkel¹⁴. Ezen egyeztetés befejezéséig nincs a folyamatban olyan időpillanat, amikor a kormányfő az adatkezelés fogalmi körébe tartozó bármely tevékenységet végez sem a jogszabály-előkészítés során keletkező szakmai véleménnyel összefüggésben általában, sem a konkrét szakmai álláspont vonatkozásában.

Az Avtv. a bírósághoz fordulás lehetőségét az adatközlés nem teljesítése esetére biztosítja. Az adatközlés megtagadásának nem tekinthető, ha az adatközlés nem abban a formában történik, amiben a kérelmező elvárja. Az adatközlés megtagadásának az tekinthető, amely megakadályozza a közérdekű adat megismerését (megismerhetőségét) a kérelmező (illetve bárki) számára. A felperes által a keresetlevélhez csatolt válaszlevél tartalmában nem tekinthető az adatközlés megtagadásának, az lényegében arról tájékoztatja a kérelmezőt, hogy egy későbbi időpontban van arra lehetőség, hogy a törvényjavaslat előkészítő anyagait megismerhesse, a levélíró ehhez kért (és nem kapott) megértő támogatást illetve türelmet. Nyilvánvaló, hogy mind a szakmai, mind a társadalmi vitára csak azután bocsátható egy anyag, miután a döntés-előkészítő arra a meggyőződésre jut, hogy indokolt jogszabály módosítására javaslatot előterjeszteni, és az előterjesztés előkészítése a megfelelő stádiumban van.

A rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy 2007. március 8-án született olyan határozat, amely elrendelte a gyülekezési jogról szóló törvény módosítására irányuló javaslat előterjesztését, tehát a felperesi adatkérés előterjesztésekor, de még most sincs olyan javaslat, amely a törvény előírásai alapján megismerhetővé tehető.

¹⁰ Avtv. 2. § 9. pont

¹¹ A kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX.20.) Korm. határozat (Ügyrend) 8., 9. pont (8. sz. melléklet)

¹² Ügyrend 10-12. pontok

¹³ Ügyrend 18. pont

¹⁴ Ügyrend 19. §, 22. §

3. Fennáll-e az alperes vonatkozásában a közérdekű adatra vonatkozó közlés kötelezettsége, illetve a közérdekű adat közlésének megtagadása jogellenes-e?

Az Alkotmány 61. § (1) bekezdése a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó jogot alkotmányos alapjogként garantálja, amely a kommunikációs alapjogok jogegyütteséből az informáltsághoz való jogot, az információk megszerzésének szabadságát és állami elismerését, illetőleg biztosítását jelenti. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a közérdekű információkhoz való szabad hozzáférés, a közérdekű adatok nyilvánossága egyben az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált demokratikus jogállamiság alapvető alkotmányos biztosítéka¹⁵.

Az Avtv. 19. § (1) bekezdése az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kötelezettségévé teszi a közérdekű adatról való tájékoztatást.

„A közérdekű adatok nyilvánossága és megismerhetősége az Alkotmányban biztosított, az alaptörvényből közvetlenül is fakadó alapvető jog. A közérdekű információkhoz való szabad hozzáférés lehetővé teszi a választott népképviselői testületek, a végrehajtó hatalom, a közigazgatás jogszerűségének és hatékonyságának ellenőrzését, serkenti azok demokratikus működését. A közügyek bonyolultsága miatt a közhatalmi döntésalkotásra, az ügyek intézésére gyakorolt állampolgári ellenőrzés és befolyás csak akkor lehet hatékony, ha az illetékes szervek felfedik a szükséges információkat.”¹⁶

Az állami szervek rendszeresen közzé, vagy más módon hozzáférhetővé teszik a tevékenységükkel kapcsolatos legfontosabb – így különösen a hatáskörükre, illetékességükre, szervezeti felépítésükre, szakmai tevékenységükre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére, a birtokukban lévő adatfajtákra és a működésükről szóló jogszabályokra, valamint a gazdálkodásukra vonatkozó – adatokat. E szervek hatáskörében eljáró személyek neve, beosztása vagy besorolása és munkaköre – ha törvény másként nem rendelkezik – bárki számára hozzáférhető, nyilvános adat. A tájékoztatás módját, a vonatkozó adatok körét jogszabály is megállapíthatja¹⁷.

Az említetteknek lehetővé kell tenniük, hogy a kezelésükben lévő közérdekű adatot bárki megismerhesse, kivéve, ha az adatot törvény alapján az arra jogosult szerv állam- vagy szolgálati titokká nyilvánította, illetve ha az nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján minősített adat, továbbá, ha a közérdekű adatok nyilvánosságához való jogot – az adatfajták meghatározásával – törvény korlátozza¹⁸.

Az Avtv. maga is tartalmaz ilyen korlátozó rendelkezést, a 19/A. § (1) és (2) bekezdése szerint a 19. § (1) bekezdésében meghatározott szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános, ezen adatok megismerését – a 19. § (1) bekezdésében foglaltakat mérlegelve – az azt kezelő szerv

¹⁵ 32/1992. (V. 29.) AB határozat, 15/1995. (III. 13.) AB határozat

¹⁶ 32/1992. (V. 29.) AB határozat

¹⁷ Avtv. 19. § (2) bekezdés

¹⁸ Avtv. 19. § (3) bekezdés

abban az esetben a keletkezésétől számított tíz év időtartam alatt kizárólag az adatot kezelő szerv vezetőjének döntésétől függően ismerhető meg, a megismerés engedélyezése a vezető diszkrécionális jogkörébe tartozik.

Dr. Ádám Antal, dr. Bán Tamás és dr. Tölgyessy Péter tanácsai egy szabályozott jogalkotási folyamat keretében (tehát döntés meghozatalára irányuló eljárás során) keletkeztek. Mindezek alapján megállapítható, hogy ha még létezne is a felperes által kiadni kért adat, és még ha ezen adat adatkezelője az alperes lenne, akkor sem volna az adat kiadására kötelezhető, mert az Atv. 19/A. §-ban írt korlátozó rendelkezés ezt kizárja.

Egyoldalú, ezért félrevezető a felperesi hivatkozás a bírói, alkotmánybírói gyakorlatra, ugyanis a felperes által a keresetlevélben megjelölt határozatok, állásfoglalásokban ugyanis az is olvasható, hogy

- általában az nem kifogásolható, ha valamely közfeladatot ellátó szerv az Avtv. 19. § (5) bekezdésére hivatkozással korlátozza a bizalmas alternatívákat, személyes véleményeket tartalmazó döntés-előkészítő iratok megismerését¹⁹,
- a döntés meghozatalához igénybe vett adatra nem terjed ki a korlátozás²⁰,
- a korlátozó rendelkezés alkalmazhatósága nem attól függ, hogy a döntés-előkészítés folyamatában résztvevő köztisztviselő-e vagy sem, hanem attól, hogy a „szervezetrendszeren kívül keletkezett adat”-ról van-e szó vagy „a közigazgatási feladatot ellátó szervezeten belüli eljárás” során keletkezett adatról²¹,

az Alkotmánybíróság pedig (hatáskörénél fogva) az információ szabadságának nem az egyes adatkezelők döntése nyomán bekövetkezett, hanem a törvényalkotás által eszközölt korlátozásával összefüggésben mondta ki, hogy az csak indokolt mértékű lehet, és a törvényekben meghatározott korlátozó szabályokra nézve rögzítette, hogy a „közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozása csak akkor alkotmányos, ha az nem csupán formális szempontokon nyugszik, hanem a korlátozással szemben tartalmi követelmények is érvényesülnek, s a korlátozás csak addig marad fenn, amíg azt a tartalmi követelmények indokolják²².

Ezzel szemben a jogalkotási folyamat értelmezésével összefüggésben keletkezett olyan jogerős bírói döntés, amely szerint

- ha a jogalkotási folyamat egy egységes folyamatot képez, akkor a döntést a Kormánynak az elkészült tervezet Országgyűlés elé terjesztése jelenti, míg, ha a jogalkotási folyamat nem minősíthető egységes folyamatnak, akkor a jogszabály-előkészítési folyamat akkor tekinthető lezártnak, amikor a miniszter döntést hoz arról, hogy a tervezetet a Kormány elé terjeszti és véleményezésre, vitára bocsátja²³, illetve
- a felperes által megismerni kért állásfoglalással kapcsolatban bizonyítható, hogy döntés meghozatalára irányuló eljárás van folyamatban²⁴.

¹⁹ Lásd a Fővárosi Ítéltábla 2. Pf. 20751/2005/3. sz. végzésében hivatkozott adatvédelmi biztosi ajánlást (BDT 2006. évi 1359. sz. jogeset)

²⁰ Lásd Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 4. Pf. 22149/2001/2. sz. döntését.

²¹ Fővárosi Ítéltábla 2. Pf. 20751/2005/3. sz. végzés (BDT 2006. évi 1359. sz. jogeset)

²² Lásd 12/2004. (IV. 7.) AB határozat.

²³ Lásd Fővárosi Ítéltábla 2. Pf. 21576/2006/7. sz. ítélete

²⁴ Lásd Fővárosi Ítéltábla 2. Pf. 21133/2006./3. sz. ítélete

Mivel ezen döntések egyike sem született még meg, értelemszerűen nem beszélhetünk a döntés meghozatalához igénybe vett adatról (különösen nem objektív adatról), a felkért szakértők pedig az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium eljárásán belül végeztek tanácsadói tevékenységet, és bocsátották rendelkezésre szakmai álláspontjukat.

Mindezekon felül indokolt azzal a kérdéssel is foglalkozni, hogy

- a jogszabály-előkészítés folyamán az egyes adatok megismerhetőségének korlátozása milyen időtartamban érvényesül, illetve
- az ilyen adat nyilvánosságra hozatalának módját más jogszabály miként rendezi.

Az adatközlés ugyanis a törvény szerint nyilvánosságra hozattal is történhet, a nyilvánosságra hozatal Avtv. szerinti definíciója pedig az adat bárki számára hozzáférhetővé tétele²⁵. Az Avtv. 19. §-ban szabályozott tájékoztatási kötelezettségnek úgy is eleget lehet tenni, hogy az adat (pl. statisztikai adat) lelőhelyét megjelölik. Az Avtv. 19. § (2) bekezdése értelmében az adatközlésre kötelezett szerv a tájékoztatási kötelezettségének jogszabályban meghatározott más módon is eleget tehet. Az EBH 2002. évi 637. számú eseti döntésében a Legfelsőbb Bíróság leszögezte, hogy *a közérdekű adat kezelője nem kötelezhető egyéni kérelem alapján adatközlésre, ha az adat nyilvánosságra hozatalának módját jogszabály rendezi*. A BH 2004. évi 16. számú eseti döntés meghatározza, hogy eleget tesz törvényben írt tájékoztatási kötelezettségének a közfeladatot ellátó szerv, ha a kezelésében levő közérdekű adatot nyilvánosságra hozza (közvettesen), vagy más módon bárki számára hozzáférhetővé teszi; egyéni kérelem alapján közvetlen adatszolgáltatásra nem kötelezhető.

A Legfelsőbb Bíróságnak a közérdekű adatok nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos határozataiból az tűnik ki, hogy nem tekinti a közérdekű adatok megismerhetősége sérelmét megállapíthatónak, ha az adatközlést azért tagadja meg egy szerv, mert a közérdekű adat más módon is megszerezhető, vagy egyébként is, más módon nyilvánosságra kerül²⁶.

A jogszabály-előkészítés nyilvánosságát a JAT és az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény (Eisz.) biztosítja. Ezek szerint

- a Kormány elé terjesztendő tervezetről véleményt nyilvánítanak a miniszterek, valamint az érdekelt társadalmi szervezetek és érdekképviselői szervek²⁷,
- a Kormány ügyrendje alapján véleményezésre bocsátott jogszabályalkotásra irányuló koncepciókat, jogszabálytervezeteket közzé kell tenni a jogszabályt előkészítő minisztérium vagy országos hatáskörű szerv honlapján az egyeztetés állapotának megjelölésével²⁸,
- a törvényjavaslat tervezetének véleményezésre bocsátásáról a Kormány gondoskodik²⁹.

E rendelkezésekből megállapítható, hogy jogszabály előírásai rendezik a felperes által kért adat nyilvánosságra hozatalát, azok nem határoznak meg az adatok megismerhetőségének korlátozására rövidebb időtartamot, és mivel a közigazgatási egyeztetésre és vitára bocsátás még nem történt meg, az Avtv. 19/A. § (3) bekezdése szerinti megismerésre sincs jogszabályi

²⁵ Avtv. 2. § 11. pont

²⁶ Lásd BH 1995. évi 210. számú eseti döntés

²⁷ JAT 27. §

²⁸ Eisz. 9. § (1) bek.

²⁹ JAT 38. § (3) bek.

alap³⁰, mindezek alapján pedig az alperes akkor sem lenne kötelezhető az adatközlésre, ha a felperes által megjelölt adat létezne, illetve annak kezelője az alperes lenne.

Összefoglalva:

- A felperes keresete alaptalan, mert
- nem jött létre szakértői bizottság és a közreműködésre felkért szakértők köre nem olyan összetételű, mint amelyet a felperes a keresetében állított,
  - dr. Ádám Antal, dr. Bán Tamás és dr. Tölgyessy Péter szakmai megbeszéléseken fejtették ki az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium munkatársainak önálló álláspontjukat,
  - dr. Ádám Antal, dr. Bán Tamás és dr. Tölgyessy Péter szakmai álláspontja szellemi alkotás, és mint ilyen törvény által védett személyes adat,
  - a felperes által kért, de létre sem jött adatnak fogalmilag kizárt, hogy adatközlésre kötelezhető adatkezelője legyen,
  - dr. Ádám Antal, dr. Bán Tamás és dr. Tölgyessy Péter szakmai álláspontja (mint adat) nincs az alperes kezelésében,
  - dr. Ádám Antal, dr. Bán Tamás és dr. Tölgyessy Péter szakmai álláspontja döntés-előkészítés körében, belső használatra keletkezett adat, ezért megismerésére nincs jogszabályi alap,
  - a jogszabály-előkészítés nyilvánosságának biztosítása más (az Avtv.-hez képest speciális) jogszabályban rendezett, tehát a dr. Ádám Antal, dr. Bán Tamás és dr. Tölgyessy Péter véleményét is magában foglaló előterjesztés majd ezen előírások szerint lesz megismerhető, a felperes által megjelölt alapon és módon az adatközlés nem kötelező.

Mindezekre tekintettel az alperes kéri a felperesi kereset teljeskörű elutasítását.

Az alperes álláspontja igazolására a mellékletben iratokat csatol, és indítványozza ezen okiratok megvizsgálását. Az alperes az előadott tények igazolására szolgáló iratokon felül csatolja az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium közjogi államtitkára Mihali Erzsébet titkárságvezető részére kiadott írásbeli véleményét (9. sz. melléklet).

B u d a p e s t, 2007. március 11.

Tisztelettel:

a Magyar Köztársaság Miniszterelnöke alperes képv.

DR. KISS DAISY & TÁRSA
ÜGYVÉDI IRODA

³⁰ Fővárosi Ítéltábla 2. Pf. 21576/2006/7. sz. Ítélet